

The Sunday Shepherd

Descent of the Holy Spirit
Ukrainian Orthodox Church (Sobor)
in Regina

1305 – 12th Ave,
Regina, SK S4P 4L6

Український Православний
Собор

Зіслання Св. Духа в Реджайні
And serving the congregations of St.
Michael's in Candiac, Selo Gardens
Chapel, St. Volodymyr's in Moose Jaw

Parish Bulletin for the week of May 14, 2017

Office and Mailing Address: 1920 Toronto Street, Regina, SK S4P 1M8
e-mail: dhsuosregina@sasktel.net Website: <http://www.uoregina.ca/>

**Христос Воскрес! Воїстину Воскрес!
Christ is Risen! Indeed He has Risen!**

**5th SUNDAY OF PASCHA T-ONE - 4 THE SAMARITAN WOMAN
НЕДІЛЯ 5-та. ПО ПАСЦІ. ГОЛОС 4-ий. ПРО САМАРЯНКУ.**

**ВІТАЄМО НАШИХ ДОРОГИХ МАМІВ – HAPPY MOTHER'S
DAY WE WISH OUR PRECIOUS MOTHERS**

*Please let Father Pawlo know of anyone who is in the hospital or is convalescing at home or if you may, for any other reason, wish to have a visit from Father Pawlo call 306-761-0480 or 306-539-5315 cell.
This will be most helpful to Father in his pastoral duties.*

Orthodox faith teaches us the importance of interceding on behalf of others through Prayer. In our prayers today please remember the following faithful who are hospitalized, convalescing or ill: Individuals will be kept on the prayer list for one month.

Madeline(0404)	Doug (0404)	Kateryna S(0404)	Amy (0404)
Katherine L (0404)	Ksenia (0404)	Bill (0404)	Donna (0404)
Bernie B (0404)	Violet (0404)	Sophie K (0404)	Mary R (0404)
Katherine L (0404)	Peter (0404)	Irka (0404)	Steve (0404)

And those in care homes or similar situations:

Carolina Miller	Bill Warnyca	Larry Trafananko
Christina Spak	Doreen Kuyek	

(Please let Father Pawlo know if there are others who we should pray for.)

And those in special or extraordinary situations: We pray for peace in Ukraine. Вічна Пам'ять! Memory Eternal to all (10,000 plus) who died in the conflict in Ukraine these past weeks and months.

Courtesy of St. John the Baptist Oshawa Bulletin - This week we offer something special - a **virtual tour of 8 historic Ukrainian wooden churches in the Carpathian mountains.** Click here to enjoy:

<http://churches.authenticukraine.com.ua/en/>

“We must not allow Christ to be overshadowed by any regulations, any customs, any traditions, any aesthetic considerations, or even any piety.” - St Maria of Paris

“Love should never be sacrificed for the sake of some dogmatic difference.” - St Nektarios of Aegina

Prayer of Thanksgiving for our Mothers

O Lord my Savior and my Master, I, Thine unprofitable servant, with fear and trembling give thanks unto Thy loving goodness for all Thy benefits which Thou hast poured so abundantly upon me, Thy servant. I fall down in adoration before Thee and offer Thee, O God, my praises; with fervor I cry to Thee: O God, deliver me henceforth from all adversities and mercifully fulfill in me such of my desires as may be expedient for me. Hear me, I entreat Thee, and have mercy, for Thou art the Hope of all the ends of the earth, and unto Thee, with the Father, and the Holy Spirit, be ascribed glory, now and ever, and unto ages of ages. Amen.

I praise Thee, O God of our Fathers, I hymn Thee, I bless Thee, I give thanks unto thee for Thy great and tender mercy. To Thee I flee, O merciful and mighty God. Shine into my heart with the True Sun of Thy righteousness. Enlighten my mind and keep all my senses, that henceforth I may walk uprightly and keep Thy commandments, and may finally attain unto eternal life, even to Thee, Who art the source of life, and be admitted to the glorious fruition of Thy inaccessible Light. For Thou art my God, and unto Thee, O Father, Son and Holy Spirit, be ascribed glory, now and ever and unto ages of ages. Amen

TROPAR OF SUNDAY IN TONE 4

When the women disciples of the Lord learned from the angel the joyous message of Your Resurrection, they cast away the ancestral curse and with gladness told the apostles; Death is overthrown. Christ God is risen, granting the world great mercy.

TROPAR OF MID-PENTECOST IN TONE 8

Having come to the middle of the feast, fill my thirsting soul with the waters of piety, as You, O Saviour, cried out to all: Let him who thirsts, come to Me and drink! O Christ God, Fountain of our Life, glory to You.

GLORY to the Father and to the Son and to the Holy Spirit.

KONDAK OF SAMARITAN WOMAN IN TONE 8

With faith the Samaritan Woman came to the well. She saw You, the Water of Wisdom, and drank abundantly. She inherited the Kingdom on High and is ever glorified.

NOW AND FOREVER and to the ages of ages. Amen.

KONDAK OF MID-PENTECOST IN TONE 4

When the feast of the law was half over, You said to those present, O Christ God, Creator and Master of all: Come and draw the water of immortality. Therefore, we fall down before You and cry out faithfully: Grant us Your compassions, for You are the Source of our Life.

Prokimen in Tone 3

Sing praises to our God, sing praises. Sing praises to our King, sing praises.

Clap your hands, all you peoples. Shout to God with a joyful voice.

ТРОПАР НЕДІЛЬНИЙ НА ГОЛОС 4

Світлу ю воскресення проповідь, від Ангела почувши Господні учениці, і прадідне осудження відкинувши, апостолам хвалячися, промовляли. Знищена смерть, Воскрес Христос Бог, даруючи світові велику милість.

ТРОПАР ПРЕПОЛОВЕННЯ НА ГОЛОС 8

В преполовлення празника спраглу душу мою напій водами благочестя, до всіх бо, Спасе, закликав Ти. Спраглий нехай граде до Мене і нехай п'є. Джерело життя нашого, Христе Боже, слава Тобі.

СЛАВА Отцю і Сину і Святому Духові.

КОНДАК САМАРЯНКИ НА ГОЛОС 8

З вірою прийшовши до колодязя, самарянка побачела Тебе – Воду премудрості, якої напившись обильно, царство вишне наслідувала повік, як приснославна.

І НИНИ і повсякчас і на віки вічні, Амінь.

КОНДАК ПРЕПОЛОВЕННЯ НА ГОЛОС 4

В преполовлення законного празника Ти, Христе Боже всіх Творець і Владика, до присутніх мовив, Прийдіть і зачерпніть воду безсмертя. Тому до Тебе припадаємо і вірно взиваємо, Милосердя Твої даруй нам, бо ти єси Джерело Життя нашого.

Прокимен, голос 3

Співайте Богові нашому, співайте, співайте Цареві нашому, співайте.

Всі народи, заплещіть руками, кликніть до Бога голосом радості.

ЕPISTLE - АПОСТОЛ

З Діань Святих Апостлів Читання – 11:19-30

Ukrainian Bible (UKR)

¹⁹ А ті, хто розпорошився від переслідування, що знялося було через Степана, перейшли навіть до Фінікії, і Кіпру, і Антіохії, не звістуючи слова нікому, крім юдеїв.

²⁰ А між ними були мужі деякі з Кіпру та з Кірінеї, що до Антіохії прийшли, і промовляли й до греків, благовістячи про Господа Ісуса.

²¹ І Господня рука була з ними; і велике число їх увірувало, і навернулось до Господа!

²² І вістка про них досягла до вух єрусалимської Церкви, і до Антіохії послали Варнаву.

²³ А він, як прийшов і благодать Божу побачив, звеселився, і всіх став просити, щоб серцем рішучим трималися Господа.

²⁴ Бо він добрий був муж, повний Духа Святого та віри. І прилучилось багато народу до Господа!

²⁵ Після того подався Варнава до Тарсу, щоб Савла шукати.

²⁶ А знайшовши, привів в Антіохію. І збирались у Церкві вони цілий рік, і навчали багато народу, і в Антіохії найперш християнами названо учнів.

²⁷ Прибули ж тими днями пророки від Єрусалиму до Антіохії.

²⁸ І встав один з них, на ймення Агав, і Духом прорік, що голод великий у цілому світі настане, як за Клавдія був.

²⁹ Тоді учні, усякий із своєї спроможности, постановили послати допомогу братам, що в Юдеї жили.

³⁰ Що й зробили, через руки Варнави та Савла, пославши до старших.

Lesson from the Acts of the Apostles – 11:19-30

New Revised Standard Version (NRSV)

¹⁹ Now those who were scattered because of the persecution that took place over Stephen traveled as far as Phoenicia, Cyprus, and Antioch, and they spoke the word to no one except Jews. ²⁰ But among them were some men of Cyprus and Cyrene who, on coming to Antioch, spoke to the Hellenists also, proclaiming the Lord Jesus. ²¹ The hand of the Lord was with them, and a great number became believers and turned to the Lord. ²² News of this came to the ears of the church in Jerusalem, and they sent Barnabas to Antioch. ²³ When he came and saw the grace of God, he rejoiced, and he exhorted them all to remain faithful to the Lord with steadfast devotion; ²⁴ for he was a good man, full of the Holy Spirit and of faith. And a great many people were brought to the Lord. ²⁵ Then Barnabas went to Tarsus to look for Saul, ²⁶ and when he had found him, he brought him to Antioch. So it was that for an entire year they met with the church and taught a great many people, and it was in Antioch that the disciples were first called "Christians."

²⁷ At that time prophets came down from Jerusalem to Antioch. ²⁸ One of them named Agabus stood up and predicted by the Spirit that there would be a severe famine over all the world; and this took place during the reign of Claudius. ²⁹ The disciples determined that according to their ability, each would send relief to the believers living in Judea; ³⁰ this they did, sending it to the elders by Barnabas and Saul.

Alleluia Verses, Tone 4

Bend your bow and proceed prosperously,
and be king because of truth, meekness, and
righteousness. Alleluia.

You have loved righteousness and hated
iniquity. Alleluia.

Алилуя, голос 4

Натягни лука та йди щасливо і царствуй по
правді, лагідно і справедливо. Алилуя.

Стих. Ти полюбив правду і зненавидів
беззаконня. Алилуя.

GOSPEL - ЄВАНГЕЛІЯ

Від Івана 4:5-42

Ukrainian Bible (UKR)

⁵ Отож, прибуває Він до самарійського міста, що зветься Сіхар, недалеко від поля, яке Яків був дав своєму синові Йосипові. ⁶ Там же була Яковова криниця. І Ісус, дорогою зморений, сів отак край криниці. Було коло години шостої. ⁷ Надходить ось жінка одна з Самарії набрати води. Ісус каже до неї: Дай напитись Мені! ⁸ Бо учні Його відійшли були в місто, щоб купити поживи.

⁹ Тоді каже Йому самарянка: Як же Ти, юдеянин будши, та просиш напитись від мене, самарянки? Бо юдеї не сходяться із самарянами. ¹⁰ Ісус відповів і промовив до неї: Коли б знала ти Божий дар, і Хто Той, Хто говорить тобі: Дай напитись Мені, ти б у Нього просила, і Він тобі дав би живої води.

¹¹ Каже жінка до Нього: І черпака в Тебе, Пане, нема, а криниця глибока, звідки ж маєш Ти воду живу? ¹² Чи Ти більший за нашого отця Якова, що нам дав цю криницю, і він сам із неї пив, і сини його, і худоба його? ¹³ Ісус відповів і сказав їй: Кожен, хто воду цю п'є, буде прагнути знову.

¹⁴ А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде повік, бо вода, що Я йому дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне. ¹⁵ Каже жінка до Нього: Дай мені, Пане, цієї води, щоб я пити не хотіла, і сюди не приходила брати. ¹⁶ Говорить до неї Ісус: Іди, поклич чоловіка свого та й вертайся сюди. ¹⁷ Жінка відповіла та й сказала: Чоловіка не маю... Відказав їй Ісус: Ти добре сказала: Чоловіка не маю. ¹⁸ Бо п'ятьох чоловіків ти мала, а той, кого маєш тепер, не муж він тобі. Це ти правду сказала. ¹⁹ Каже жінка до Нього: Бачу, Пане, що Пророк Ти. ²⁰ Отці наші вклонялися Богу на цій ось горі, а ви твердите, що в Єрусалимі те місце, де потрібно вклонятись. ²¹ Ісус промовляє до неї: Повір, жінко, Мені, що надходить година, коли ні на горі цій, ані в Єрусалимі вклонятись Отцеві не будете ви. ²² Ви вклоняєтесь тому, чого ви не знаєте, ми вклоняємось тому, що знаємо, бо спасіння від юдеїв.

²³ Але наступає година, і тепер вона є, коли богомільці правдиві вклонятись будуть Отцеві в дусі та в правді, бо Отець Собі прагне таких богомільців. ²⁴ Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в дусі та в правді вклонятись. ²⁵ Відказує жінка Йому: Я знаю, що прийде Месія, що зветься Христос, як Він прийде, то все розповість нам. ²⁶ Промовляє до неї Ісус: Це Я, що розмовляю з тобою...

²⁷ І тоді надійшли Його учні, і дивувались, що з жінкою Він розмовляв. Проте жаден із них не спитав: Чого хочеш? або: Про що з нею говориш? ²⁸ Покинула жінка тоді водоноса свого, і побігла до міста, та й людям говорить: ²⁹ Ходіть но, побачте Того Чоловіка, що сказав мені все, що я вчинила. Чи Він не Христос? ³⁰ І вони повиходили з міста, і до Нього прийшли. ³¹ Тим часом же учні просили Його та й казали: Учителю, їж! ³² А Він їм відказав: Я маю поживу на їдження, якої не знаєте ви. ³³ Питали тоді один одного учні: Хіба хто приніс Йому їсти? ³⁴ Ісус каже до них: Пожива Моя чинити волю Того, Хто послав Мене, і справу Його довершити. ³⁵ Чи не кажете ви: Ще чотири от місяці, і настануть жнива? А Я вам кажу: Підійміть свої очі, та гляньте на ниви, як для жнив уже пополовіли вони!

³⁶ А хто жне, той заплату бере, та збирає врожай в життя вічне, щоб хто сіє й хто жне разом раділи.

³⁷ Бо про це поговорка правдива: Хто інший сіє, а хто інший жне. ³⁸ Я вас жати послав, де ви не працювали: працювали інші, ви ж до їхньої праці ввійшли. ³⁹ З того ж міста багато-хто із самарян в Нього ввірували через слово жінки, що свідчила: Він сказав мені все, що я вчинила була!

⁴⁰ А коли самаряни до Нього прийшли, то благали Його, щоб у них позостався. І Він перебув там два дні. ⁴¹ Значно ж більш вони ввірували через слово Його. ⁴² А до жінки казали вони: Не за слово твоє ми вже віруємо, самі бо ми чули й пізнали, що справді Спаситель Він світу!

Saint John 4:5-42

New Revised Standard Version (NRSV)

⁵ So he came to a Samaritan city called Sychar, near the plot of ground that Jacob had given to his son Joseph. ⁶ Jacob's well was there, and Jesus, tired out by his journey, was sitting by the well. It was about noon.

⁷ A Samaritan woman came to draw water, and Jesus said to her, "Give me a drink." ⁸ (His disciples had gone to the city to buy food.) ⁹ The Samaritan woman said to him, "How is it that you, a Jew, ask a drink of me, a woman of Samaria?" (Jews do not share things in common with Samaritans.) ¹⁰ Jesus answered her, "If you knew the gift of God, and who it is that is saying to you, 'Give me a drink,' you would have asked him, and he would have given you living water." ¹¹ The woman said to him, "Sir, you have no bucket, and the well is deep. Where do you get that living water? ¹² Are you greater than our ancestor Jacob, who gave us the well, and with his sons and his flocks drank from it?" ¹³ Jesus said to her, "Everyone who drinks of this water will be thirsty again, ¹⁴ but those who drink of the water that I will give them will never be thirsty. The water that I will give will become in them a spring of water gushing up to eternal life." ¹⁵ The woman said to him, "Sir, give me this water, so that I may never be thirsty or have to keep coming here to draw water."

¹⁶ Jesus said to her, "Go, call your husband, and come back." ¹⁷ The woman answered him, "I have no husband." Jesus said to her, "You are right in saying, 'I have no husband'; ¹⁸ for you have had five husbands, and the one you have now is not your husband. What you have said is true!" ¹⁹ The woman said to him, "Sir, I see that you are a prophet." ²⁰ Our ancestors worshiped on this mountain, but you say that the place where people must worship is in Jerusalem." ²¹ Jesus said to her, "Woman, believe me, the hour is coming when you will worship the Father neither on this mountain nor in Jerusalem. ²² You worship what you do not know; we worship what we know, for salvation is from the Jews. ²³ But the hour is coming, and is now here, when the true worshipers will worship the Father in spirit and truth, for the Father seeks such as these to worship him. ²⁴ God is spirit, and those who worship him must worship in spirit and truth." ²⁵ The woman said to him, "I know that Messiah is coming" (who is called Christ). "When he comes, he will proclaim all things to us." ²⁶ Jesus said to her, "I am he, the one who is speaking to you."

²⁷ Just then his disciples came. They were astonished that he was speaking with a woman, but no one said, "What do you want?" or, "Why are you speaking with her?" ²⁸ Then the woman left her water jar and went back to the city. She said to the people, ²⁹ "Come and see a man who told me everything I have ever done! He cannot be the Messiah, can he?" ³⁰ They left the city and were on their way to him.

³¹ Meanwhile the disciples were urging him, "Rabbi, eat something." ³² But he said to them, "I have food to eat that you do not know about." ³³ So the disciples said to one another, "Surely no one has brought him something to eat?" ³⁴ Jesus said to them, "My food is to do the will of him who sent me and to complete his [work](#)." ³⁵ Do you not say, 'Four months more, then comes the harvest'? But I tell you, look around you, and see how the fields are ripe for harvesting. ³⁶ The reaper is already receiving wages and is gathering fruit for eternal life, so that sower and reaper may rejoice together. ³⁷ For here the saying holds true, 'One sows and another reaps.' ³⁸ I sent you to reap that for which you did not labor. Others have labored, and you have entered into their labor."

³⁹ Many Samaritans from that city believed in him because of the woman's testimony, "He told me everything I have ever done." ⁴⁰ So when the Samaritans came to him, they asked him to stay with them; and he stayed there two days. ⁴¹ And many more believed because of his word. ⁴² They said to the woman, "It is no longer because of what you said that we believe, for we have heard for ourselves, and we know that this is truly the Savior of the world."

Instead of “It is truly worthy”:

The angel cried to the Lady Full of Grace: Rejoice, O Pure Virgin. Again I say: Rejoice. Your Son is risen on the third day from the tomb, and He has raised up all the dead: Rejoice, all you people.

Shine forth, Shine forth, O New Jerusalem, for the Glory of the Lord has shone upon you. Exult now and be glad O Zion, and rejoice, O pure Theotokos, in the Rising of the One born of you.

Communion Hymn:

Receive the Body of Christ; taste the Fountain of Immortality.

Praise the Lord from the heavens, praise Him in the highest.

Alleluia, alleluia, alleluia.

Reminder:**Instead of “Blessed is he ...”**

Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and on those in the tombs, bestowing Life (1x).

Instead of “We have seen the True light”

Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and on those in the tombs, bestowing Life (1x).

Instead of “Let our mouths ...”

Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and on those in the tombs, bestowing Life (1x).

Instead of “Blessed be the name ...”

Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and on those in the tombs, bestowing Life (3x).

Dismissal: (instead of “Glory to You”

Christ is risen from the dead, trampling down death by death ...
... and on those in the tombs, bestowing Life

Задостойник:

Ангел звістив Благодатній: “Чистая діво, радуйся”, і ще раз кажу: “Радуйся!” Твій Син воскрес на третій день із гробу і мертвих воздвигнув; люди, веселіться.

Світися, світися, Новий Єрусалиме, слава бо Господня над Тобою зійшла. Радій нині й веселися, Сіоне, а Ти, Чистая, красуйся, Богородице, бо Воскрес Народжений Тобою.

Причасний:

Тіло Христове прийміть, із джерела безсмертного споживіть.

Хваліть Господа з небес, хваліть Його в вишніх.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Замітка:**Замість “Благословен, Хто йде...”**

Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував. (1x)

Замість “Ми бачили Світло Істинне”

Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував. (1x)

Замість “Нехай сповняться уста ...”

Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував. (1x)

Замість “Нехай буде благословенне...”

Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував. (3x)

Відпуст: (замість “Слава Тобі...”)

Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав...
... і тим, що в гробах, життя дарував.

May Christ our true God Who rose from the dead, trampling down death by death, and on those in the tombs, bestowing Life, through the intercessions of His Most Pure Mother and of all the saints, have mercy on us and save us, forasmuch as He is Good and a Lover of mankind.

Amen.

Christ is risen ... (3x)
And He has granted us eternal life, let us bow down before His third-day Resurrection!

Христос, що воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував. Істинний Бог наш, молитвами Пречистої Своєї Матерії всіх Святих, помилує і спасе нас, бо Він Благий і Чоловіколюбчець.

Хор: Амінь.
Христос Воскрес ... (3x)
І нам дарував життя вічне, поклоняємось Його тридневному воскресінню!

СЛОВО ВІД ОТЦЯ ПАВЛА - FATHER PAWLO'S CORNER

ЦЕРКОВНО-БОГОСЛУЖБОВІ ОБРЯДИ

За Богослужбами вживаються такі обряди: Хрестне Знамення, Поклони (малі, поясні й земні), ставання на коліна, запалення свічок, дзвоніння в дзвони та інші.

Хрестне Знамення християни творять з найдавніших часів. Для Хресного Знамення складаємо три пальці правої руки (великий і два сусідні) рівноконечно, а два останні пригинаємо до долоні. Так складеними пальцями робимо на собі знак Хреста, поклавши руку спершу на чоло, потім на груди, а далі на праве плече і на ліве. При тому проказуємо оці слова: «Во Ім*я Отця і Сина і Святого Духа. Амінь» (вклоняємось).

Три пальці, складені рівноконечно, виявляють нашу Віру в рівність Божих Осіб Святої Тройці, а два, до долоні пригнуті, вказують на дві істоти Сина Божого: Божу й людську. Через Хрестне Знамення ми ісповідуємо нашу Віру в Ісуса Христа, розп*ятого за нас на Хресті для нашого спасіння.

Поклони виявляють знак покори, смирення, пошани й вірності. Поклони бувають малі й великі. Малі поклони творимо вслід за Хрестним Знаменням, легко схилиючи свою голову. При великих, або земних поклонах, схилиємо голову глибоко до землі. Такими поклонами супроводжуємо свої молитви переважно у Великий Піст.

Колінопреклоння є не тільки зовнішнім знаком покори, а воно ще визначає бажання умилостивити Бога для одержання прошеного.

Ісус Христос молився колінопреклонно. За Його прикладом пішли Апостоли, а за Апостолами – християни, пам*ятаючи слова Ап. Павла: «Будьте наслідувачами мене, як і я Христа».

Звичай запалювати свічки й лампади при Богослужбах є дуже давній. Він походить ще з часів Старого Заповіту. Відомо, що християни з найдавніших часів жертвували єлей (олію) для лампад у храмі. В катакомбах дуже були потрібні світильники, щоб освітлювати темноту при читанні Слова Божого. Одночасно з єлеєм пізніше став уживатись і віск, як знак чистоти. Про вживання свічок у храмах згадують Св. Отці Церкви. Цей звичай здавна давен прийшов до нас і він має велике символічне значення.

Тому, прийшовши до храму, побожні християни вважають своїм релігійним обов*язком поставити свічку перед Іконою, на знак своєї любови до Бога. Таке саме значення мають і ті свічки, що їх тримають вірні в руках, як відбувається Богослужба. То знак теплоти нашої молитви й горіння нашого серця вищими почуттями Віри в Бога.

Дзвони ввійшли в церковне життя десь при кінці шостого століття. На початках Християнства дзвонів не було. Толі Церква була переслідувана, і про Богослужби та їх місце сповіщали вірних післанці й Диякони.

Потім, як Церква здобула свободу, на Богослуження стали скликати за допомогою труб, як то було в юдеїв, клепал, та інших інструментів. А ще пізніше – у храмах стали вживати дзвонів.

Дзвони символізують Г о л о с Б о ж и й. Їх вживають для того, щоб скликати вірних на Богослуження й відзначити важні моменти церковних Відправ. Крім того, дзвони виявляють радість з приводу якоїсь християнської урочистости, або подають сумну вістку про чиюсь смерть.

Типікон (Церковний Устав) повчає, як і коли належить дзвонити. В один дзвін дзвонять спочатку перед Літургією і перед кожною іншою Богослужбою, та на «Достойно» на Літургії. У всі дзвони дзвонять перед самою Літургією, на Великдень, як читається Євангелія, та при всякого роду процесіях. Крім того, у всі дзвони дзвонять цілий день (або й три дні) на Великдень, з приводу радісного Свята Воскресення Христового. Прийнято ще дзвонити в усі дзвони при зустрічі Архиєрея, бо то теж радісна подія в житті Церковної Громади.

Д о і н ш и х обрядів, які вживаються при Богослужбах, треба віднести с х р е щ е н н я р у к на грудях, п і д н е с е н н я р у к до Неба й умивання рук на знак внутрішньої чистоти. Схрещувати руки на грудях при молитві – стародавній звичай. Його належить пильно дотримувати всім вірним. Що ж до піднесення й умивання рук, то в наш час це виконують тільки Священнослужителі.

БЛАГОСЛОВЕННЯ СВЯЩЕННОСЛУЖИТЕЛІВ І КАДІННЯ

Благословення Священнослужителів веде свій початок від найдавніших часів. Увесь Старий Заповіт повний згадок про благословення молодших старшими. Почавши від Мойсея благословення Служителів Скінії стало складовою частиною Богослуження.

У Новому Заповіті благословляв Спаситель і Апостоли. З Євангелії відомо, що Спаситель, Ісус Христос, благословляв дітей, Апостолів і хліб у пустині.

У Християнській Церкві благословення Священнослужителя має велике значення: воно подає вірним освячення й благодать Божу.

Священнослужителі благословляють р у к о ю, Х р е с т о м, І к о н а м и і с в і ч к а м и. При благословенні рукою Архиєрей благословляє двома руками, Священик – одною, а Диякон благословляти не може. Як Єпископ, так і Священик, благословляючи, складає пальці руки так, що вони творять букви ІС ХР. Це Іменословне Благословення можуть передавати тільки Священнослужителі.

Коли Священнослужитель благословляє рукою, то треба тільки схилити свою голову перед ним, а як благословляє Хрестом чи Іконою, або коли Архиєрей благословляє Дикарієм і Трикірієм, то належить покласти на себе Знак Хреста (перехреститись) і вклонитись.

Тому, що благословення Священнослужителів має велике благодатне значення, не можна опускати церкву передчасно, а конче треба почекати благословення Священнослужителя.

К а д і н н я перейшло до Християнської Церкви з юдейства від самих початків. До кадіння вживається запашна смола ладану, смирни та інших запашних складників. Пахучим димом з кадила Священнослужителі обкаджують Св. Дари (Євхаристійну Жертву), Ікони й вірних. Коли Архиєрей чи Священик, або Диякон кадить народові, то повинні всі нахилити голову – хреститись тоді не треба, але конче треба стояти (не сидіти).

SERMON - 5TH SUNDAY AFTER EASTER

Christ is Risen! Dear brothers and sisters in Christ: Today is the Sunday of the Samaritan Woman, and we heard the Gospel lesson from St. John telling us how the Lord, on His way from Jerusalem to Galilee, being tired after the hard road, sat down to rest by the old well-made long ago by Patriarch Jacob, the grandson of the great Abraham, and how He began to talk with a woman who came to fetch water from the Samaritan city. This narrative is of great significance and theologians often refer to it when reflecting over how the Lord seeks out the soul of man and the means by which He reveals the mysteries of the spiritual life.

You will recall that the Lord opened the conversation very simply. He said to the woman: "Give Me a drink," and she asked: "How is it that You a Jew, ask a drink from me, a Samaritan woman?" And Christ replied: "If you knew the gift of God, and who it is who says to you, <give Me a drink>, you would have asked Him, and He would have given you living water. The water which I shall give you is not ordinary water, for it grants Eternal Life". And the woman in the simplicity of her soul said: "Sir, give me this water, so that I shall not have to come here every day with this heavy jug and draw from this deep well; so that I might always have water for Eternal Life". In response, the Lord revealed to her some secrets of her life; amazed at all this she ran back to the city and called to everyone: "Go quickly, there at the well is a Jewish prophet, who told me everything about myself, of things I have not spoken to anyone. Is He not the promised Saviour?" And the people went out to see Him, but Christ was already conversing with His disciples, who could not understand what Christ could have been speaking of to the simple Samaritan woman. And behold, the Samaritans who were hostile to the Jews, invited Christ to visit them. St. John the Divine says that Christ *stayed there two days*, teaching them, and the Samaritans said: "Now we know who is truly Christ, and not only because of your words, but because we heard Him ourselves and believed".

Let us, brothers and sisters, look deeper into ourselves and ponder how important and instructive is the example given in this Gospel narrative. Christ meets man half-way and seeks a way to remove him from everyday vanities into which he sinks daily. We cannot avoid worldly cares, they are always with us; we are concerned first of all with how to be tomorrow, how to pass today and rarely do we recall how we spent yesterday and what we should do above all for our immortal souls. From everyday worldly cares Christ raises us to the comprehension of the mysteries of spiritual life, and impels us to turn to our own hearts, one's conscience, and to remember that the life of man is everlasting and boundless, and its goal is perfection: "Therefore you shall be perfect, just as your Father in heaven is perfect".

St. Paul tells us to examine the time, because the days are evil; time is illusive; we expect to live long, but the hour, known only to God, comes and man is no more. The Prophet David of old said: man is like grass – today it flowers and tomorrow it withers. He disappears, leaving no trace, but the soul remains, that is why the Holy Church, day by day, service by service, by one Gospel lesson and another, leads us along this path, rousing our attention, helping us not forget our souls.

And behold this example: a simple woman of Samaria, full of domestic cares, endlessly seeking for her personal family happiness, comes as usual to draw water on a sultry day, not thinking that not only her own fate, but that of her neighbors, the city's residents, would be decided. She enters into conversation with the Traveler, and it changes everything in her life; from that day on she begins to tread another path, she finds the Messiah, her Saviour, and begins to preach the good news.

As ignorant babes we entered the baptismal font and now, every one of us – theologian, priest and layman – has faith, not because we heard of it from someone, but because we have come to know in prayer, confession, repentance, and the Holy Communion the power of God, which is imparted to us by the Holy Orthodox Church. However weak a man may be, however burdened with every day worldly, cares, a believer never forgets that God is above him, that the Mother of God and a great number of saints are looking down upon him, reminding him that he must have care above all for his soul and its Eternal Life.

The Lord says in pain and sorrow: “For what is a man profited if he gains the whole world, and loses his own soul?” That is why on this day, dedicated to the Samaritan woman, one of the days of Holy Pentecost, during which the Lord, after His Resurrection, was visibly present with His disciples right up to His Ascension and when He is invisibly is present in the church with us, let us recall Christ’s conversation with the Samaritan woman. Let us recall also the words of her neighbor full of conviction: <Now we believe, not because of what you said, for we have heard for ourselves and know that this is indeed the Christ, the Saviour of the world>.

MOTHER’S DAY -- MOTHERING SUNDAY

Mother’s Day as we know it in the 21st Century originated in the United States of America. On May 9, 1914, by an act of Congress, President Woodrow Wilson proclaimed the second Sunday in May as Mother’s Day. President Wilson established the day as a time for “public expression of our love and reverence for the mothers of our country.

A form of Mother’s Day was first suggested in 1870, during the American Civil War, by Julia Ward Howe (who wrote the lyrics to the “Battle Hymn of the Republic”). She called for an assembly of women “to bewail and commemorate the dead” and to “take counsel with each other as to the means whereby the great human family can live in peace”. Julia Ward Howe organized a number of annual gatherings in Boston beginning in 1872. Mrs. Anna Reeves Jarvis likewise was involved in the peace movement and called for a special day in which prayers for mothers and their children would be offered along with prayers for peace and non-violent solutions for disputes between nations. In 1907 Anna Jarvis, daughter of Anna Reeves Jarvis, took up the torch. Her campaign led directly to President’s Wilson’s establishment of Mother’s Day and gave rise to the tradition of distributing carnations on Mather’s Day.

Today, on Sunday May 14th is Mothers’ Day, and we celebrate all those innumerable times when we were rescued by the heart of a mother. **Happy Mothers’ Day to all you mothers here.**

Now everyone knows that a good homily has three main points. The first is the motherhood of all human mothers, especially our own and those among us. The second is the special motherhood of Mary, the mother of Jesus. The third is the motherhood of God. And the fourth is the social application of motherhood, peace.

What does motherhood mean?

First, it means sharing in the creative power of God. Conceiving, carrying and giving birth to a human being is as close as any person can come to the act of creation. That is the beginning of motherhood. But it is far from the end. Motherhood is also nurturing, sacrificing, loving and ultimately letting go. (The first reading, about the two women before Solomon, each claiming to be a baby’s mother, is an extreme example of how sometimes loving can mean letting go. As the real mother found out, sometimes being willing to let go is the only way to hold onto your child). In these ways, too, mothers reflect the nature, the actions, and the being of God. We are grateful to our mothers. And we are grateful to God for giving us our mothers, and for being the source and font of their motherhood.

The second point to be celebrated today is the special motherhood of Mary.

As she says, “All generations will call me blessed”. Why do we call her blessed? Because she was honored with the special privilege of being the mother of Jesus, the Word made flesh, God incarnate. She was given a great gift. But is this why we honor her, for being extremely lucky? Do we honor someone for winning the lottery? Well, maybe we do, but we shouldn’t. Do we honor Mary for her virginity? We shouldn’t. It was not at all uncommon for girls her age to be virgins. No, what makes Mary worthy of honor is her motherhood - and not just the biological part. God could have used the womb of any one of thousands of Jewish girls of that day. But motherhood is more than that. God chose her because he knew she would also do the nurturing, the sacrificing, the loving, and the letting go. And in Mary’s case, this wasn’t easy, especially the letting go.

We also honor Mary because she knew all this would be difficult when she agreed to it. She knew the suspicion and shame her pregnancy would bring upon her. Being an unwed mother wasn't any easier then, than it is now. Yet she said yes to God, and became the first Christian. We honor her more for the part of her motherhood that only began in that Bethlehem cave.

The third point.

We have talked about how mothers, including Mary, share in the creative actions of God. We have also noted that the nurturing, sacrificing, loving acts of mothers reflected the nature of God. It follows, therefore, that God's nature includes all the maternal instincts and qualities.

It is also indisputable that God's creative power is complete and undivided. God even gave some animals (like amoeba) the power to reproduce themselves. But in others, like man, God divided his creative power between male and female, so that they would have to come together to reproduce. Obviously, God is the source and model of both male and female.

Mothers: be assured, you are made every bit in God's image, and perhaps even more so than us who mirror only the fatherhood of God. God is love, the Gospel says, and you mothers are the highest created implementation of that love. You reflect the motherhood of God.

Finally, it is fitting that on Mother's Day we reflect on the social application of motherhood – peace.

Mothers' Day, contrary to popular wisdom, was not invented by the Florists' Association; nor by the telephone company. Mother's Day was invented by a mother protesting the killing of World War I. She got other mothers to protest, too. Finally, President Wilson pronounced the second Sunday in May as Mothers' Day, a day dedicated not to honoring mothers, but to honoring their wishes – that the killing be stopped. You mothers know the pain of seeing your children fighting and hurting each other.

It is not enough to set aside a day to honor mothers. We must devote ourselves to ridding our social institutions of the violence and killing which have caused so many mothers so much pain and grief. We must try to imbue our institution with the ideals and attitudes of motherhood. We must strive for a society which reflects the nurturing, the sacrificing, and the loving of mothers. For then they will also reflect the nurturing, the sacrificing, and the loving of God, the mother of us all.

Most Rev. Dr. Robert Bowman

Заувага: Згідно з уставом Православної Церкви, від Великодних Свят до П*ятидесятниці \Зелених Свят\ члени нашої Церкви не стають на колінаю Замість молитви «Царю Небесний» проказуємо тропар Пасхи: «Христос Воскрес із мертвих...»до Вознесіння Господнього, а від Вознесіння до Зелених Свят – тропар Вознесіння.

Remarks: According to the Orthodox Church, from Easter to Pentecost {Trinity Sunday}, members of our Church do not kneel. Instead of using the prayer "Heavenly King" we use the Easter Troparion: "Christ is Risen from the dead..." to feast Ascension of our Lord, from Ascension to Pentecost – Ascension Troparion.

ANNOUNCEMENTS

We ask our members to send in information about special – significant date - anniversary or birthday announcements that can be shared with the rest of our membership.

1. **Прийомні години** - отець Павло запрошує всіх до зустрічі в парафіяльній канцеларії або резиденції за попереднім домовленням (306) 761-0480.

Office Hours - Father Pawlo is holding office hours at the Manse office 306-757-0445 or at the residence by appointment 136 - 2501 Windsor Park Rd. 306 761 0480 home; 306-539-5315 cell-мобільний: e-mail: pberezniak@gmail.com

2. **Пригадуємо: Просимо шановних членів нашої парафії, якщо хто із Вас змінив адресу** або номер телефону, просимо Вас повідомити про це отця настоятеля або кого з членів церковної управи. *Щиро дякуємо за Вашу співпрацю!*

Reminder: We ask the members of our parish, if anyone of you have changed your address or phone number, please notify Father Pawlo or any member of the Parish Council. *We thank you for your cooperation!*

3.

4. **Memory Eternal – Вічная Пам`ять** – We extend our deepest sympathies to Diana and Mark Dumanski and their family on the falling asleep of Diana's mother Ksenia Hrycuik. May God grant you His grace to bear in peace this great loss.
5. **Saskatchewan Orthodox Women's Retreat – May 26-28, 2017** – see poster in Sobor Lower Level bulletin board
6. **St. Petro Mohyla 2017 Ukrainian Summer Immersion, Cultural and Leadership Camp July 17 – August 20, 2017.** The Program will be a two week long camp consisting of formal language instruction in the Ukrainian language and a focus on Ukrainian culture and leadership training. See poster for more detail on Sobor Lower Level bulletin board or speak to Board members Steve Senyk or Gerry Luciuk.
7. **Used Eyeglasses** - Please donate your used eyeglasses to the Lions International to help those in need in the developing countries. A collection box is located at the church's back door. If you require additional information – please speak to Wally Kaminski.

Calendar of Services and Events – MAY

Sunday 14	10:00 am	Divine Liturgy – Mother's Day
Wednesday 17	6:15 pm	Akathyst – Sobor
Saturday 20	5:00 pm	Vespers – Selo Chapel
Sunday 21	10:00 am	Divine Liturgy
Wednesday 24	10:00 am	Divine Liturgy – Apodosis of Pascha – Selo Chapel
Thursday 25	10:00 am	Divine Liturgy – Ascension – Selo Chapel
Sunday 28	10:00 am	Divine Liturgy
Wednesday 31	6:15 pm	Akathyst - Sobor

Ukrainian Women's Association of Canada Daughters of Ukraine Branch - Regina

Invites you to a Dinner
in celebration of the
90th Anniversary of the branch on

Sunday, June 11th at 5:00 p.m.
Selo Gardens, 1110 McNiven Avenue

RSVP by June 1, 2017
to Cathy Luciuk 306-779-1394
e-mail: cathy.luciuk@sasktel.net